

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010030
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8420010030.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom 17.06.2020 v trestnej veci proti obžalovanému Y. I. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/5/2020 zo dňa 30.03.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného Y. I. vinným v bode 1 rozsudku zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. zákona a v bode 2 rozsudku z prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 13. 8. 2019 si v čase od 17.00 hod. do 18.00 hod. pri budove Technickej univerzity v Košiciach, od doposiaľ nezistenej osoby kúpil za sumu 1.550,- Eur pervitín a tento následne prevádzal osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Rapid, evidenčného čísla S do obce Vrbov, okres Kežmarok, pričom pri výkone prehliadky uvedeného motorového vozidla, konanej dňa 13. 8. 2019 v čase od 21.30 hod. do 22.20 hod., na ceste č. II/536 v smere z obce Vlková, okres Kežmarok na obec Vrbov, okres Kežmarok, pred obcou Vrbov, bolo zistené, že tento prechovával v priestoroch stredovej opierky vedľa sedadla vodiča, pričom sa jednalo o 6 kusov zatavených platových striekačiek o rozmeroch 6 x 1,4 cm s obsahom morfológicky zhodného bieleho kryštalického materiálu o celkovej hmotnosti 21,97 gramu balených po 3,67 gramu, 3,76 gramu, 3,78 gramu, 3,58 gramu, 3,72 gramu, 3,46 gramu, s prítomnosťou účinnej látky metamfetamínu a z daného množstva by bolo možné pripraviť minimálne 441 bežných jednotlivých dávok drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a hodnota 21,97 gramu metamfetamínu na trhu predstavuje sumu najmenej 659,10 Eur,

2/ dňa 13. 8. 2019 v čase okolo 21.00 hod., po požití psychotropnej látky metamfetamínu, pričom po jeho požití mal v krvi koncentráciu amfetamínu 35,65 ng/ml a metamfetamínu-pervitínu 265,35 ng/ml, kde tieto látky sú zaradené v zmysle zákona č. 138/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Škoda Rapid, evidenčného čísla S po cestnej komunikácii č. II/536 v smere z obce Vlková, okres Kežmarok na obec Vrbov, okres Kežmarok, pričom bol zadržaný vyšetrovateľom PZ a dobrovoľne sa podrobil odberu krvi.

Za to mu podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 1, 2 Tr. zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon uloženého trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona mu uložil zákaz požívania návykových látok počas skúšobnej doby.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu uložil aj trest prepadnutia veci použitých na spáchanie trestného činu a to 1 ks digitálnej váhy ITEM NO.DZ-150, 7 ks zatavených prázdnych striekačiek o objeme 5ml, 7 ks zatavených plastových striekačiek o objeme 2 ml, 1 ks vnútra do striekačky, 2 ks balení malých mikroténových sáčkov, 1 ks plastová karta „VUNI PALACE“, 1 ks papier „Slovenská požičovňa“ s ceruzou popísanými hodnotami, 1 ks mobilný telefón zn. Huawei s bielym obalom, 1 ks mobilný telefón zn. Lenovo s bielym obalom.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona mu uložil aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 30 mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zákona mu uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, podal ihneď po vyhlásení rozsudku a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní okresný prokurátor odvolanie, ktoré neskôr písomne odôvodnil. V dôvodoch odvolania uvádza, že nie je možné súhlasiť s rozhodnutím okresného súdu o uložení úhrnného trestu odňatia slobody v trvaní troch rokov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní päť rokov za súčasného uloženia zákazu požívania návykových látok, keďže v danom prípade neboli splnené podmienky na uloženie podmiennečného trestu s probačným dohľadom podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a neboli dodržané zásady na ukladanie trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona. Ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona, § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a § 51 ods. 1 Tr. zákona následne cituje a uvádza, že otázku, či účel trestu bude dosiahnutý v konkrétnom prípade aj bez výkonu trestu odňatia slobody musí súd riešiť tak z hľadiska individuálnej, ako aj z hľadiska generálnej prevencie. Na prvom mieste zákon ako rozhodujúce hľadisko uvádza osobu páchatela. Uvedené hľadisko má význam vzhľadom na dosiahnutie cieľov individuálnej prevencie. Ako druhé hľadisko uvádza okolnosti prípadu, ktoré sú zasa dôležité vzhľadom na dosiahnutie cieľov generálnej prevencie. Obidve hľadiská musí súd zhodnotiť vo vzájomnej súvislosti a pri určovaní druhu trestu a jeho výmery sa musí okrem iného prihliadnuť aj na konkrétny spôsob spáchania trestného činu. V danom prípade išlo u obžalovaného o vopred premyslený a zorganizovaný trestný čin, najmä vo vzťahu k zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. zákona. U obžalovaného bolo zistené minimálne 441 bežných jednotlivých dávok drogy, každá s obsahom minimálne 10 miligramov absolútneho metamfetamínu, pričom samotný obžalovaný sa vyjadril, že pervitín kupoval nielen pre seba, ale aj pre A. W.. Taktiež svedok X. Q. uviedol, že v minulosti si asi trikrát kúpil od obžalovaného pervitín. Samotný obžalovaný uviedol, že pervitín si kupoval aj v minulosti, za posledných pár týždňov pred zadržaním asi päťkrát. Aj keď sa orgánom činným v trestnom konaní nepodarilo preukázať spáchanie zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona, je zrejmé, že v osobe obžalovaného ide o dílera, ktorý nakupoval pervitín nielen pre svoju vlastnú potrebu, ale aj na jeho distribúciu iným osobám a to opakovane, čím si pravdepodobne zadovážoval finančné prostriedky. Uvedené je podporené aj zaistenými vecnými dôkazmi v bydlí obžalovaného a to digitálnou váhou, plastovými striekačkami, plastovými sáčkami, ktoré zjavne slúžili na rozdeľovanie a predaj menších dávok pervitínu. Dôležité je aj hodnotenie a posúdenie páchatela z hľadiska jeho pôsobenia v spoločnosti a to vo všetkých súvislostiach a so zreteľom na zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Obžalovaný nemá stále zamestnanie, je vysoko pravdepodobné, že finančné prostriedky si zabezpečoval predajom pervitínu, nemá stále bydlisko, ide o dílera, ktorý je navyše závislý na pervitíne, jedná sa o rozvinutú závislosť, podľa jeho slov užíva pervitín asi 5 rokov 4 krát do týždňa. Uložením podmiennečného trestu nemôže byť naplnená individuálna prevencia, pretože keď sa osoba závislá od pervitínu, ktorá získava finančné prostriedky jeho dílovaním iným osobám,

vráti do pôvodného prostredia bez stáleho zamestnania a stáleho bývania, je vysoko pravdepodobné navrátenie k predchádzajúcemu spôsobu života. Vo vzťahu ku generálnej prevencii je potrebné uviesť, že v prípade drogovej trestnej činnosti ide o jednu z najzávažnejších trestných činností, často krát profitujúcu a zničujúcu najmä najzraniteľnejšie zložky spoločnosti ako sú deti, mladí ľudia, sociálne slabšie skupiny obyvateľstva, vytvárajúcu závislé osoby z pôvodne zdravých jedincov, často krát spojenú s inými formami trestnej činnosti, nevynímajúc násilnú trestnú činnosť s vysokou mierou latentnosti, preto je potrebné pre generálnu prevenciu uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody pre odstránenie od páchania trestnej činnosti vo vzťahu k iným osobám participujúcim na drogovej scéne. Obžalovaný sa síce k spáchaniu skutku priznal a svoj skutok oľutoval, ale uvedené je potrebné hodnotiť aj vzhľadom na dôkaznú situáciu, najmä na skutočnosť, že bol zadržaný pri páchaní trestného činu s množstvom pervitínu zodpovedajúcemu minimálne 440 bežným jednotlivým dávkam drogy, každá s obsahom minimálne 10 miligramov absolútneho metamfetamínu, čím by bolo popretie viny zjavne neúčelné. Prevalu poľahčujúcich okolností a predchádzajúcu trestnú minulosť bolo potrebné zohľadniť pri uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Obhajoba obžalovaného starostlivosťou o svoje maloleté dieťa nastúpila až v poslednom štádiu trestného konania a je potrebné považovať ju za účelovú zo strany obžalovaného. Jeho predchádzajúci spôsob života nenaznačoval riadne plnenie starostlivosti o maloleté dieťa. Uvedenú skutočnosť je potrebné vyhodnotiť objektívne a kriticky. Zásadou Trestného poriadku nie je, že osobe, ktorá nebola v minulosti trestne odsúdená, je potrebné obligatórne uložiť podmienečný trest odňatia slobody, či už s alebo bez probačného dohľadu. Na takýto postup musia byť splnené podmienky uvedené v ustanoveniach § 34 ods. 4, § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Tr. zákona, pričom v danom prípade neboli na takýto postup podmienky splnené. S ostatnými výrokmi o treste týkajúcimi sa prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 30 mesiacov podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona a uložením ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona je možné súhlasiť. Vzhľadom na to navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý výrok rozsudku a sám o treste v zmysle uvedeného rozhodol.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodným.

V posudzovanej veci krajský súd nezistil také odvolaním nevytykané chyby, ktoré by zakladali niektorý z dôvodov dovolania uvedený v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, takže svoju prieskumnú činnosť obmedzil na napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste.

Len pre úplnosť je potrebné uviesť, že vo vzťahu k výroku o vine nebolo ani v konaní pred súdom prvého stupňa vykonávané dokazovanie vzhľadom na to, že obžalovaný po tom, čo bol poučený o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. poriadku, ako aj o dôsledkoch prijatého vyhlásenia o vine, vyhlásil, že je vinný z oboch skutkov a potom, čo kladne zodpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku prvostupňový súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a následne podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal, nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Dôkazy, ktoré boli v konaní pred súdom prvého stupňa v tomto smere vykonané, sú zrejmé z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní, ale aj dôvodov napadnutého rozsudku. V nich okresný súd uviedol nielen to, ktoré dôkazy vykonané boli, ale aj skutočnosti, ktoré z jednotlivito vykonaných dôkazov zistil.

Vzhľadom na to, že skutočnosti uvádzané v odôvodnení napadnutého rozsudku zodpovedajú obsahu vykonaných dôkazov, nepovažuje krajský súd za potrebné uvedené skutočnosti opakovať a v tomto smere na dôvody napadnutého rozsudku v podrobnostiach odkazuje.

Napriek námietkam, ktoré sú prezentované v dôvodoch odvolania, sa podľa názoru krajského súdu prvostupňový súd pri rozhodovaní o treste riadil základnými zásadami pre ukladanie trestov uvedenými

v § 34 Tr. zákona a pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zákona, v zmysle ktorého pri rozhodovaní o nich prihliadne súd najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Z dôvodov napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že prvostupňový súd neopomenul zaoberať sa úpravou základnej trestnej sadzby stanovenej v osobitnej časti Trestného zákona (aj keď konkrétne výmeru presne nešpecifikoval) a to vzhľadom jednak na prevahu poľahčujúcich okolností na jednej strane, ale na strane druhej vzhľadom na nutnosť úpravy trestnej sadzby vzhľadom na to, že ukladal úhrnný trest odňatia slobody za dva trestné činy, z ktorých je aspoň jeden zločinom spáchaných dvoma skutkami, v dôsledku čoho je potom hornú hranicu trestnej sadzby potrebné zvýšiť o jednu tretinu.

Keďže v posudzovanej veci neboli zistené priťažujúce okolnosti (okolnosť, že obžalovaný spáchal dva trestné činy nemohla mu byť pričítaná ako priťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písm. h) Tr. zákona, keďže vzhľadom na tú istú skutočnosť sa v zmysle ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona upravovala horná hranica trestnej sadzby a ak by tá istá okolnosť bola pričítaná obžalovanému aj ako okolnosť priťažujúca, bolo by to v rozpore so zásadou uvedenou v § 38 ods. 1 Tr. zákona, teda so zákazom dvojitého pričítania tej istej okolnosti). Znamená to, že pri zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l) Tr. zákona, teda okolnosti, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a oľutoval ho, je tu prevaha poľahčujúcich okolností, čo znamená, že hornú hranicu v osobitnej časti Trestného zákona stanovenej trestnej sadzby (tá je 3 až 10 rokov) je postupom uvedeným v § 38 ods. 8 Tr. zákona, teda z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby, znížiť o jednu tretinu, čiže dva roky a štyri mesiace, takže po úprave v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zákona je trestná sadzba vo výmere 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov. Následne však je v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zákona potrebné zvýšiť hornú hranicu takto upravenej trestnej sadzby o jednu tretinu (ale v tomto prípade už len jednoduchým matematickým výpočtom), čiže o 2 roky 6 mesiacov a 20 dní, takže trestná sadzba v rámci ktorej je obžalovanému potrebné trest ukladať predstavuje 3 roky až 10 rokov 2 mesiace a 20 dní.

Námietky odvolateľa nesmerujú voči druhu a výmere ostatných druhov ukladaného trestu, ani voči uloženému ochrannému opatreniu a nenamieta ani výmeru uloženého trestu odňatia slobody. Podľa jeho názoru v tomto prípade nie sú splnené podmienky na to, aby bol výkon uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov obžalovanému podmiennečne odložený.

S uvedeným názorom odvolateľa sa krajský súd nestotožňuje a aj podľa jeho názoru v danom prípade je možné na dosiahnutie účelu trestu, ktorý zákon sleduje, obžalovanému trest odňatia slobody podmiennečne odložiť s probačným dohľadom na skúšobnú dobu tak, ako ju určil súd prvého stupňa so stanovením obmedzenia, ktoré mu uložil.

Mimo skutočností, ktoré prvostupňový súd zvýrazňuje, teda osobné pomery obžalovaného, krajský súd poukazuje na jednu veľmi významnú okolnosť, ktorá bola síce premietnutá aj do priznania poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l) Tr. zákona, ale ktorá je tak významnou okolnosťou, že v konečnom dôsledku sama o sebe umožňuje dokonca aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona (analogicky v zmysle ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona) teda mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu stanovenú zákonom. Tou okolnosťou je vyhlásenie obžalovaného o vine. Ten v posudzovanej veci bez toho, aby vedel (na rozdiel od dohody o vine a treste) akým trestom bude postihnutý v prípade uznania viny, urobil vyhlásenie, že je vinným zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a vzdal sa tak práva na verejné prejednanie jeho veci, práva na podanie opravného prostriedku vo vzťahu k výroku o vine a v neposlednom rade tak značne uľahčil a zhospodárnil len dokazovanie samotné. Táto okolnosť je podľa názoru krajského súdu veľmi významnou skutočnosťou, na ktorú je potrebné pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadnuť (samozrejme spolu s hodnotením ďalších skutočností rozhodných pre ukládanie trestu) a aj s ohľadom na túto okolnosť, je možné považovať trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom za trest primeraný.

Vo vzťahu ku skutočnostiam, ktorými argumentuje odvolateľ, považuje krajský súd za potrebné uviesť, že v žiadnom prípade nemôže sám prokurátor argumentovať okolnosťami, ktoré v konaní nijakým spôsobom nepreukázal a dokonca to obžalovanému ani nekládol za vinu. Skutky, pre ktoré bola na obžalovaného podaná obžaloba boli vymedzené v skutkových vetách obžaloby a presne v takej podobe

ku nim obžalovaný vyhlásil vinu, jeho vyhlásenie bolo prijaté a prvostupňovým súdom aj uznaný vinným. Za takejto situácie požadovať, aby sa pri rozhodovaní o treste, jeho druhu a výmere prihliadalo na skutočnosť, že v osobe obžalovaného má ísť o dílera a súčasne tvrdiť, že sa orgánom činným v trestnom konaní uvedenú skutočnosť nepodalo preukázať, je podľa názoru krajského súdu absolútne neprípustné. Rovnako tak ako na ďalšie skutočnosti, ktoré odvolateľ prezentuje len ako svoje domnienky.

Keďže vzhľadom na uvedené považuje krajský súd nielen tento, ale aj ďalšie výroky o treste v napadnutom rozsudku za správne a zákonné, odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.